

Casus rokers

Rookvrije organisaties hebben een rookbeleid, zien toe op naleving daarvan en bieden medewerkers die dat willen 'Stoppen Met Roken-ondersteuning'. Onderliggend aan iedere aanpak van roken is een gezamenlijke visie op roken. Dit helpt bij het maken van allerlei keuzes tijdens het opzetten en uitvoeren van beleid. Bijvoorbeeld over de vraag wie wel en eventueel niet deel mag nemen aan een Stoppen Met Roken-training.

Onderstaande voorbeelden helpen om denkbeelden over roken en verslaving uit te wisselen.

Bespreek onderstaande voorbeelden. Wat vindt u, mag deze persoon deelnemen? Waarom wel/niet? Wilt u voorwaarden verbinden aan de deelname? Welke voorwaarden en waarom vindt u dit van belang? Leg de uitkomsten vast.

Casus 1

Medewerker, 47 jaar oud, rookt ruim een pakje per dag. Hij is een paar keer per jaar ziek gedurende drie of vier dagen. Hij neemt regelmatig rookpauzes, in de koffiepauze en lunchpauzes en ook nog twee keer buiten de pauzes om. Zijn partner rookt niet, maar in zijn familie is bijna iedereen ouder dan achttien jaar een roker. Hij heeft zeer recent nog gezegd nooit te zullen stoppen, maar heeft zich nu opgegeven.

Casus 2:

Vrouw, 34 jaar, moeder van twee kinderen en gehuwd, rookt bijna een pakje per dag. In elke pauze gaat zij roken en soms ook stiekem op het toilet. Zij vertelt steeds dat de sigaret haar beste vriend is. Ze heeft veel zorgen over haar oudste dochter van twaalf en is vaak somber. Ze heeft al eens nicotinepleisters gebruikt, maar werd daar erg misselijk van. Zij is al een keer of tien enkele dagen gestopt, maar begint na een dag of drie weer met roken. Zij heeft zelf de moed al opgegeven, stoppen is voor haar niet weggelegd. Door de belangstelling van collega's voor de groepsinterventie stoppen met roken heeft zij zich ook opgegeven. Baat het niet, dan schaadt het niet, zegt ze. Deze keer wil zij medicijnen van de huisarts voorgeschreven krijgen. Als het ten laste komt van het eigen risico, dan wil zij dit niet. Dat kan zij niet betalen.